

samtidig staar over for mit Lands allerstørste og vigtigste Interesser, veed jeg nok, hvad jeg skal vælge. Det samme ærede Medlem sagde til os: Tag Dem iaagt, mine Herrer, naar De kommer til Vælgerne efter en Samling, hvorfra de ikke have bragt Andet end en Svinepestlov, en Smørlov, en Landbohøjskolelov og maaste en Geværlov. Jeg siger nu, om Geværloven vide vi nu ikke, om den modnes til Vedtagelse i Nar, maaste kunne vi faae Landbohøjskoleloven, men der er dog mindre Udfigt dertil. Men jeg siger, at naar jeg kom til mine Vælgere og havde som Udbytte af denne Samling en Svinepestlov og en Smørlov, da vilde jeg sige til mine Vælgere: Der var 2 Sager i denne Samling, der vare særlig vigtige fremfor alle andre. Den første dreier sig om en Svineudførsel til det bethdelige Beløb af 33 Mill. Kr. for vort Land, og der vare vi saa heldige at enes fra alle Sider om en Lov, om hvilken vi have Grund til at tro, at den har braget Noget til at afværge Faren. Den anden Lov anaar Spørgsmaalet om Smørudførselen, et Spørgsmaal, som berører en Værdi af 50 Mill. Kr. for vort Land. Jeg vilde ønske, jeg kunde sige til mine Vælgere, at i denne Sag lykkes det tilsidst at enes om en Lov, om hvilken vi tør haabe, at den vil være en væsentlig Beskyttelse for vort Land paa dette Punkt, et væsentlig Værn for vort Lands vigtigste Interesser. Det vilde jeg ønske, jeg kunde sige, og jeg tror, jeg kunde faae mine Vælgere til at forstaa, at jeg ikke havde været unyttig til Stede i denne Samling, naar vi havde faaet det ud af den, nemlig naar det ved Siden deraf var lykkes os at gjemme Fæstningerne i et sikkert og paalideligt Udvalg.

Det var den ene Klasse af Indvendingerne. Den anden Klasse er Konsekventserne. Det ærede Medlem fra Leire har allerede sagt det Fornødne i denne Retning. Jeg vil kun tilføie en enkelt Ting. Naar de ærede Medlemmer tale om Konsekventserne af dette Lovforslag, hvad det maa føre til paa mange andre Omraader, hvorledes vi kunde komme til at lade vort Vadmæl være hvidt og ikke farve det længere, saa siger jeg til de ærede Herrer: Men alle de samme Konsekventser flyde af den bestaaende Smørlov, som gjælder den Dag i Dag. Have ærede Medlemmer da ikke tænkt paa, hvad de gjorde, da de foranstaltede en særegen Patningsmaade for vort Hussmør? Have De ikke tænkt paa, hvad det vil føre til, naar Smørhandleren nu skal pakke sit Smør i ovale Kasser? I Morgen forlange vi, at Urtekammeren skal pakke Sukker og Kaffe ind i en egen Slags Patning, og i Overmorgen føre vi det videre til Stræderen og Skomageren, ja hele Rækken

igennem. Naar vi i denne Smørlov have paa-budt et særegent Navn for Kunstsmørret, hvilken urimelig Konsekvents ligger da ikke deri, naar vi hele vor Baresætning igennem ville foreskrive, hvad Varerne skulle hedde, ville berøbe dem deres borgerlige Navne og sætte de mest malebariske Navne i Stedet, som skade Varerne paa den mest eftertrykkelige Maade? Hvad have ærede Medlemmer gjort ved den Smørlov, de have givet os? Hvilken Risiko have de ikke braat ind i Handel og Wandel i vort Land? Ja, naturlig, det kan man jo sige om enhver extraordinær, exceptionel Foranstaltning, hvis alle mulige Foranstaltninger som en Følge deraf skulde blive exceptionelle, da faae det sørgeligt ud. Men Konsekventsen af en Sag gaar ikke videre end de gode Grunde række, der bære Sagen. Naar der ingen gode Grunde er mere, er der ikke flere Konsekventser. Der er imidlertid en Konsekvens eller Noget, man har kaldt en Konsekvens, som jeg maa omtale, ikke fordi det er en Konsekvens af dette Lovforslag, men fordi jeg tror, det har en meget stor Betydning. Man har sagt, at der ligger en bethdelig Fare i, at fremmed Smør føres ind i Danmark, og gaar videre til vort Marked som dansk Smør. Jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, som forekommer mig at være et meget vigtigt Spørgsmaal, der imidlertid ganske vist ikke direkte eller ligefrem ligger ind under Kunstsmørloven, men som staar i en meget nær Forbindelse dermed. Det er jo vel saa, at man fra fremmede Lande kan føre Smør ind i Danmark og saa føre det videre, transittere det videre som dansk Smør. Det er Noget, som jeg tror maa kunne se i Genhold til vor gjældende Lovgivning. Jeg veed ikke, om det ster, men hvis det ster, ligger deri ganske vist en bethdelig Fare, og det er, som Enhver kan se, ikke uden Betænkelighed, at vi Danste, samtidig med at vi gjøre vore hderste Anstrengelser for at holde vort eget Marked rent, kunne komme til at faae Stin i England af, at vi med vor Nationalitet og vort Flag dække Varer, for hvilke vi i Virkeligheden ikke med Grund kunne paatage os nogen som helst Garanti. Jeg tror, at der her er et Punkt, hvorpaa vi maa have vor Opmærksomhed henvendt. (W. Holm: Ja!) Det ærede Medlem er enig med mig i dette; det ærede Medlem vil formodentlig sige, at saa maa vi stoppe Indførselen af sige Varer. Nei, det mener jeg aldeles ikke, deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Det behøves ikke. Der behøves ikke Andet end en Lov, ifølge hvilken ingen fremmed Vare passerer dette Land, uden at bevise sin Natio-